

ישראל צועדת בראש בפיגור המיני של

המחנכים, והתנ"ך מבלבל את בורג

רחל דיין אשת שר-החוץ, נתגלתה כמעריצה מושבעת של הבובות של אריק סמית. להצגת הבכורה של האופרה „האיטלקיה באלג'יר“, בכיכובן של הבובות, הגיעה רחל, התנצלה בשם משה דיין על כי הוא עסוק מאד, וחביאה עימה את שתי בנותיה. בתום ההצגה ניגשה אל מאחרי הקלעים, ולא חדלה מלשבח את אריק באוזני המפקה, מרים עעיוני (משמאל בתמונה) והזמר שמעון ישראלי (באמצע), „אריק הוא ממש גאון,“ טענה רחל. סמית עצמו הוא ביישן, וברח כשהצלם התקרב אליו.

מאחד מגורדי-השחקים בעיר מיכל פלסטק גדול מלא מים, שהתפוצץ בדיוק על גג מכר גיתו, ומדך את הגג כליל. רק העובדה שהגג היה עשוי פלדה הצילה אותו ואת אשתו.

גם לכתב-הטלוויזיה ל-שעבר בושינגטון אלרי ניסן, לא האיר המזל פנים בכל הנדרש לענייני מכוניות. לפני ש-עזב את ושינגטון ביקש אלי למכור את שתי המכוניות ש-החזיק שם, למען עצמו ולמען אשתו. ביגלל משבר-האנרגיה הוא התקשה במכירת המכוניות, וימים רבים נאלץ לפרסם מודעות בעיתונים. לבסוף הצליח למצוא קונה לאחת ממכוניותיו. שמח וטוב לב יצא עם הקונה אל הבנק, כדי לבצע את העסקה. בפתח הבנק פתח ניסן את דלת תא-הנהג, ומכונית ש-חלפה ברחוב פגעה בדלת. הי עיפה אותה ומעכה את המכונית. מובן שהקונה מיהר להסיר תלק מהמקום, וניסן נאלץ ל-השאיר את המכונית הפגועה באמריקה, כשמעטים הסיכויים למכרה.

איך הגיב עזר וייצמן על הצעת יושבראש חטיבת חרות, חברת-הכנסת חיים קופמן, שוייצמן יכהן כשר האוצר? אמר עזר: „קופמן שיחק בלגו, ויצא לו שאני אהיה שר-האוצר וייגאל דיין יהיה שר-הביטחון. אך אני לא משחק בלגו.“ קופמן הוא היבור או של לנו בישראל.

מועז אפלכאום רב של יושבראש מיסלגת-העיר בודה, שימעה פרס. הוא עיוור צעירים. זו גם הסיבה שאין לו רישיון-נהיגה, כיוון שאיננו יכול להבחין בצבעי הרמזורים המתחלפים. בועז, שהוא בעל חושי-הווי, הצחק באחרונה את ידידיו במסיבה, עד לדמ-

חברת-הכנסת הראה לה של של בניין בלתי-גמור, ואמר לה: „כאן נבנה בית-כנסת.“

לא כל קוראי הארץ הבינו את הכוונה הנסתרת בדברים שאמר ח"כ עקיבא לוף לכתב העיתון, בגנות מי דוריה-רכילות בעיתונות. לוף אמר שכל כותבי הרכילות ו-קוראיה הם מופרעים. כדוגמה למופרעות הביא קטע של רכי לוף על ג'קלין קנדי-אז-נאסיס, שהופיע בעיתון ישראלי, ושבו צויין כי ג'קלין הלכה לבית-השימוש. לוף שחח לציין כי את הקטע כתבה אש-תו, מירה לוף, בעלת טורי רכילות בעיתון מעריב. הח"כ נמצא בתהליך-גירושי, המלווה בהשמצות הדדיות עזות, ושבו שני הצדדים מאשימים זה את זה במופרעות קשה.

נראה שאין תמימות דעים גם בין לוף ובין ידידו, הסופר יותם ראובני. בשר בוע שעבר פירסם העולם הזה (2188) מיכתב נועם של ראובני, המתלונן על-כך שהשבר עון פירסם תצלום שבו נראה לוף לצד ראובני. הוא טען שיש משום רמז גם בתצלום כזה של לוף בחברת הסופר ההומרי סכסאלי. יומיים אחרי הופעת הגליון, הופיע לוף במופגן בר קפה כסית בחברת ראובני, ו-ישב לידו שעה ארוכה, כאילו כדי להפריך את דבריו של הסופר.

כשנשאל לוף מדוע הצלם במופגן בישיבת ועדת-הכנסת, כשהוא קורא בספר

פינה שלמון

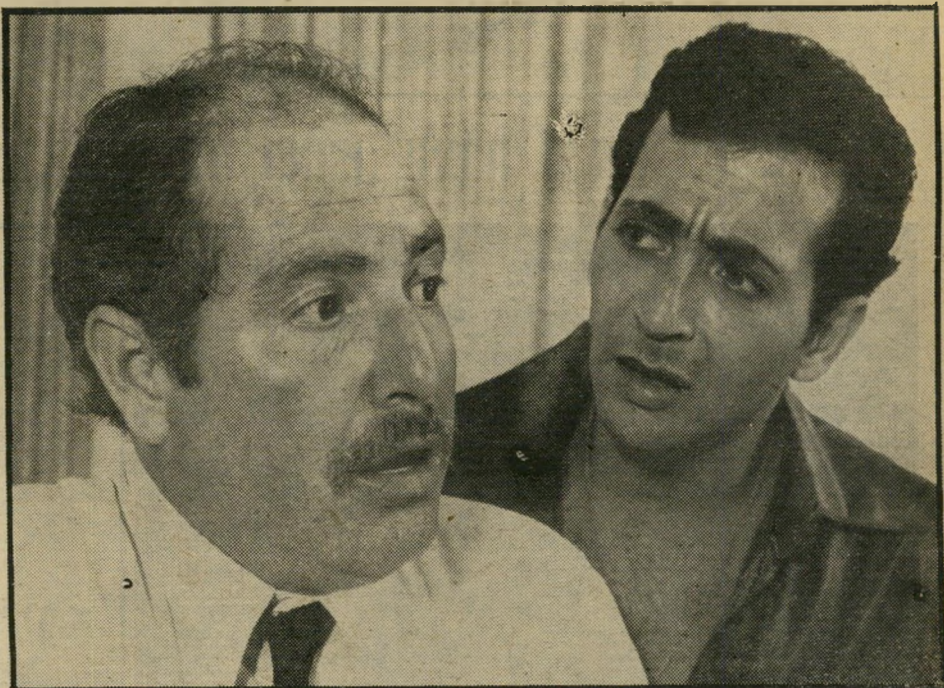
אשת יחסי-הציבור של בית-מלון ב-תל-אביב, שמחה מאד כאשר הכינו לה עובדי-המלון, כהפתעה, עוגה ליום-הולדתה. פינה, שהיא חיי פאית, ושעדיין אינה מכירה אנשים רבים בתל-אביב, חגגה את יום-הולדתה בבית-המלון, וכל ידידיה החיפאים נהרו אל המסיבה.

ג'דו ("ג'דו") נאמן, כי נכון גם היהפך: ישראל צועדת בראש, בעולם, בפיגור המיני של המ-חנכים.

להגדרת כוונותיו של יצחק רבין, בפירסום סיפרו נגד שימעה פרס, ציטט ידיד מנוסי את הבדיחה הבאה: נער מגיע לבית-בושת ומבקש לקיים יחסים עם יצאנית חולת-עגבת. כשנשאל על-ידי המנ-הלת הנדהמת לפרש דרישה בלתי-רגילה זו, הסביר הנער: „אם אידיק בעגבת, תידיק גם העורת. אם תידיק העורת, יידיק גם אבא. עם יידיק אבא, תידיק גם אמא. אם תידיק אמא, יידיק גם הכומר. ואת הכומר הזה אני רוצה לדפוק מזמן!“

גם בימי השיא של הי משבר בממשלתו, מצא נשיא ארצות-הברית, ג'ימי קארטר, פנאי כדי לכתוב כמה מילים חמות לכתב הטלוויזיה הישראלי בניו-יורק, דן שי-לון, שילון זכה, בשעתו, מיד אחרי חתימת הסכמי-השלום בר ושינגטון, בראיון בילעדי עם קארטר. לפני שבוע קיבל שי-לון מעטפה גדולה מהבית הר לבן, שהכילה צילומים שצולמו בעת הראיון, עם הקדשה ואי-חולים בכתב-ידו של הנשיא. לון התבונן בצילומים והעיר בחיזוק: „הוא בחר לשלוח לי את הצילומים שבהם הוא נראה טוב.“

פחות חביבים אל שי-לון היו כמה מפירחחי נייר יורק, באחד הערבים, בעת שדן נהג במכוניתו במרכז מאנהטן, בחברת רעייתו שרי, שמע לפתע קול-פיצוץ אדיר, שב-עיקבותיו כוסתה מכוניתו בר מפל של מים. דן עצר את המכונית, יצא החוצה, ואו הס-י תבר לו כי פירחחים הפילו

טוביה צפיר

השחקן, מופיע בימים אלה בסרט חדש בשם „נישואין נוסח תל-אביב.“ בסרט הוא מגלם דמותו של קמצן ממוצא פולני, בשם אביגדור פומרנץ, בעל חנות-גולנטריה, מזדקן, המסרב לתת לבנו, השחקן מנחם עיני, חלק מממונו הרב. ניסיונות הבן לשחוט כספים מהאב מהווים את תעלולה. זוהי קומדיה חדשה, המבויימת בידי הבמאי יואל זילברג.

זיונים זה לא הכל של דן בן-אמוץ, חיווה את דעתו שהי ספר אינו עוסק רק בניונים דיעה אחרת היתה לדידי מנחם. כשראה בעיתון ידיעה שבה נאמר כי „ישראל צועדת בראש, בעולם, בשטח החינוך המיני למפגרים,“ טען מנוסי כי ידיעה זו נשתלה כפירסומת לסיפרו של בן-אמוץ.

על אותה ידיעה אמר במאי-הסרטים-הרופא, יהודה

כשלידים יושבים חבריה-הכנסת הדתיים שהסתפקו בירקות לא-מבושלים. כאשר הגיעו חברי-הכנסת לקצרין, הם התקבלו על-ידי ראש-המועצה המקומית, מנחם היימן, אשר הציג לפניהם בגאווה את מרכזו התרבות המפואר של העיירה. ח"כ שרה שטרן-קטן מהמפד"ל שאלה אותו: „ובית-כנסת יש לכם?“ הייט מיהר לקחת את

למצב בלתי-נעים נק לעו מארגני הטיוול כאשר הי אורחים הופנו לחדר-האוכל של עירייתון לארוחת-צהריים. הי ח"כים הדתיים טענו כי אינם יכולים לאכול, מאחר שקיבוץ והקיבוצים והאוכל בו לא כשר. הח"כים הדתיים היו בכל זאת רעבים. כך אפשר היה לראות את האורחים החילוניים אוכים לים התיבות עבות של נקניק יחד עם פשטידת תפוחי-אדמה.